

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
2. เพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว
3. เพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเพศชายและเพศหญิงที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2521 ของโรงเรียนรัฐบาลแบบสหศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสมุทรสงคราม 2 โรงเรียน คือโรงเรียนศรithาสมุทร และโรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมดจำนวน 160 คน ชาย 80 คน หญิง 80 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ M.P.I. (The Maudsley Personality) ของไอเซนค (Eysenck) ซึ่งแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย แฮร์ริการ์ดินเนอร์ (Harry Gardner) และเกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว

2. มาตรการประมาณค่าจากอาจารย์ผู้สอน ปรับปรุงมาจากมาตรการประเมินค่าของวงวิช สุชารินทร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ค่าตัวเลขต่อไปนี้คือ

1. หากค่ามัธยิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

2. หากความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัวกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนด้วยการทดสอบคาไลสแควร์ และคำนวณหาระดับความสัมพันธ์แบบ Contingency Coefficient ในกรณีที่ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

3. การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองชั้น (Two - way Analysis of Variance) ของคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนโดยมีลักษณะบุคลิกภาพและเพศเป็นตัวแปรอิสระ สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเป็นตัวแปรตาม

4. เปรียบเทียบค่ามัธยิมเลขคณิตเป็นรายคู่โดยวิธีนิวแมน-คูลส์ (Newman - Keuls) ในกรณีที่มีความแตกต่างจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนในข้อ 3

ผลการวิจัย

1. บุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ระดับความสัมพันธ์ .26

2. ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแตกต่างกับผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไม่แตกต่างกับนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

4. นักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแตกต่างกับนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

1. ควรจะได้มีการศึกษาวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนซ้ำอีกโดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะแตกต่างไปจากการวิจัยในครั้งนี้ และควรจะได้ศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ค่าเฉลี่ยสอนของครู ด้านฐานะเศรษฐกิจ และด้านการอบรมเลี้ยงดู เป็นต้น เพราะตัวแปรเหล่านี้อาจมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวได้

2. การศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของวิชาแต่ละหมวด

3. ควรจะได้มีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) และแบบแสดงตัว (Extravert) กับบุคคลปกติ (Ambivert) เพื่อคว่าสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแตกต่างกันหรือไม่